

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 26 november 2013

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 45.087/III/PF
[...]

[...]

Mijnheer de Gedelegeerd Bestuurder,

Ter zitting van 22 november 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend door een Franstalig inwoner van Voeren tegen de Coöperatieve Vennootschap Kleine Landeigendom van Tongeren die 12 sociale woningen bouwde te Sint-Martens-Voeren voor rekening van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. Op de werf bevindt zich een eentalig Nederlands bord.

De klager voegde ter staving van zijn verzoek een foto van het bewuste bord bij zijn klacht.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt de juridische cel van de VMSW het volgende:

"De wet en regelgeving met betrekking tot sociaal wonen leggen geen voorwaarden op voor de gebruikte werfborden. Het is de opdrachtgevende instantie (bijvoorbeeld VMSW maar ook en vooral de sociale huisvestingsmaatschappijen) die dit bepaalt en laat uitvoeren door zijn aannemer. De VMSW en de sociale huisvestingsmaatschappijen verwijzen in dat verband steeds naar het bouwtechnisch standaardbestek sociale woningbouw B2005.

Ons standpunt terzake is dat de VMSW en de sociale huisvestingsmaatschappijen in de faciliteitengemeenten hun berichten en mededelingen in de communicatie naar de burger in het Nederlands en in het Frans dienen op te stellen, met voorrang voor het Nederlands. Ten einde ons te conformeren aan de taalwetgeving zal het bouwtechnisch standaardbestek in die zin aangepast worden ter gelegenheid van een grondige herziening van dit bestek die momenteel lopende is.

Voorzien is dat het nieuwe bestek begin 2014 in voege zal treden.

Graag hadden wij met u verder overlegd over de praktische uitwerking van de conformering van de werfborden aan de taalwetgeving. Bijvoorbeeld hadden wij willen weten of deze communicatie gelijkwaardig moet gebeuren, of dat we kunnen volstaan met een vertaling in het Frans die een beduidend kleiner oppervlak beslaat dan de Nederlandse tekst, waarbij de Franstalige tekst dan geplaatst wordt onder de Nederlandse tekst op het werfbord."

De Coöperatieve Vennootschap Kleine Landeigendom van Tongeren, maatschappij die erkend,

ondersteund en gefinancierd wordt door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, valt onder de toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (art. 1, §1, 2° en §2, van de SWT).

Naar luid van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Conform artikel 11, §2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen aan het publiek van de taalgrensgemeenten als Voeren in het Nederlands en het Frans gesteld.

Het betwiste bord had dan ook in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn en de VCT is van oordeel, met één onthouding van een lid van de Nederlandse afdeling, dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

De VCT wijdde een bijkomend onderzoek aan het probleem aangaande de praktische verwezenlijking van de tweetaligheid Nederlands-Frans van de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten (art. 11, §2, lid 2, van de SWT) en bracht advies 41.091 van 30 april 2010 uit, dat bevestigd werd door de adviezen 41.219 van 21 mei en 42.045 van 7 juli 2010, waarin zij het volgende stelde:

"[...] Er kan geen twijfel over bestaan dat artikel 11, §2, tweede lid, SWT, inhoudt dat de berichten en mededelingen voor het publiek tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld in de taalgrensgemeenten. Dat dit qua presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren, kan eigenlijk noch expliciet noch impliciet uit de wet worden afgeleid.

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalige Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, maar het betekent ook dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven. [...]"

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

[...]